

ע"פ 2570/17 - דוד קרייחלי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 2570/17

לפני:
כבוד השופט נ' סולברג
כבוד השופט א' שהם
כבוד השופט י' אלרון

המעורער: דוד קרייחלי

נ ג ד

המשיבת: מדינת ישראל

ערעור על הכרעת הדין של בית המשפט המחוזי בבאר
שבע בת"פ 37165-03-16 מיום 8.1.2017 ועל גזר
הדין מיום 5.2.2017, שניתנו עלי ידי השופט ג' שלו

תאריך הישיבה: א' בשבט התשע"ח (17.1.2018)

בשם המערער:עו"ד שי ברגר

בשם המשיב:עו"ד סיון רוסו

פסק דין

עמוד 1

1. ערעור על הכרעת הדין של בית המשפט המחויז בבאר שבע (השופטת ג' שלו) בת"פ 37165-03-16 מיום 8.1.2017, בגיןה הורשע המערער בהחזקת סם מסוכן שלא לצריכה עצמית ובהחזקת כלים המשמשים לצריכת סם מסוכן; ועל גזר הדין מיום 5.2.2017, בגיןו נגזרו על המערער 40 חודשים מאסר לRICTI בפועל, ועונשים נלוויים.
2. ביום 8.3.2016 החזיק המערער בביתו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 11.4411 גרם; סם מסוכן מסוג חשיש במשקל של 1.20 גרם; סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 2.6451 גרם; וסם מסוכן מסוג קוקאין במשקל של 99.28 גרם. כמו כן, החזיק המערער במשקל דיגיטלי אשר שימשו לשקלית הסמים.
3. המערער הודה ביצוע העבירות שייחסו לו בכתב האישום, בלבד מהחזקת הסם מסוג קוקאין במשקל 99.28 גרם (להלן: השם). בין היתר, טען המערער כי פגמים שנפלו בשרשת הסם מקיים ספק בכך שהחומר אשר נתפס בכתב הוא הסם שנבדק בבדיקות מ"פ; וכי החיפוש שעשתה המשטרה בכתב נעשה מבלי שנכחו במהלכו שני עדים, ובבלתי שהובאה להמערער זכותו לנוכחותם של עדים כאמור. כמו כן, טען המערער למחדלים שונים בחקירה המשטרה בעניינו.
4. בהכרעת הדין קבע בית המשפט המחויז כי נפל פגם של ממש בתיעוד החיפוש, שכן פרוטוקול החיפוש נערך רק בדיעבד, ועל-ידי שוטר אשר ביצע בתחילת החיפוש ברכב שמננו ירד המערער, ולפיכך לא נכון במהלך מרבית החיפוש שנערך בבית. כמו כן, מתח בית המשפט המחויז ביקורת על כך שהמערער חותם על הפרוטוקול, בחלק שבו ציין כי ביקש לעורר את החיפוש ללא עדים, רק לאחר תום החיפוש. דא עקא, ולאחר האמור בע"פ 5121/98 יששכרוב נ' התובע הצבאי, פ"ד סא(1) 461 (2006), קבע בית המשפט המחויז כי אין הצדקה לפסילת הסמים שננתפסו. זאת ועוד, דחה בית המשפט המחויז את טענות המערער לפגמים שנפלו בשרשת הסם, וקבע כי חרף אי-יאלו כשלים בחקירה, הגנתו של המערער לא קופча, ולא הוקם ספק סביר באשמו. אשר על כן, הרשייב בית המשפט המחויז את המערער בעבירה שייחסה לו בכתב האישום, ובבעירה נוספת של החזקת כלים המשמשים לצריכת סם מסוכן.
5. בגזר הדין שקל בית המשפט המחויז את השיקולים הרלבנטיים – מזה ומהזה – את הנסיבות הקשורות ביצוע העבירה, כמו גם את נסיבותיו האישיות של המערער, ואת המחדלים שנפלו בחקירה ובחיפוש. לבסוף, השיטת בית המשפט המחויז על המערער עונש של 40 חודשים מאסר בפועל, פסילה מקבלת או מהחזקת רישיון נהיגה למשך 6 חודשים, קנס כספי בסך של 5,000 ₪, ועונשים מותנים.
6. בערעור שלפנינו טוען המערער כי שגה בית המשפט המחויז כאשר הרשייע בהחזקת 99.28 גרם של סם מסוג קוקאין, חרף הפגמים שנפלו בחיפוש, בשרשת הסם ובחקירת המשטרה בעניינו. עוד טוען המערער כי גזר הדין מחמייר עמו יתר על המידה, וכי לא ניתן בו משקל מספק למחדלי המשטרה. מנגד, סומכת ב"כ המדינה את ידיה על הכרעת הדין ועל גזר הדין, וטענת כי יש לדוחות את הערעור – על שני ראשי.
7. יחד עם זאת, טענת ב"כ המדינה כי שגה בית המשפט המחויז בקבעו כי נפלו פגמים בתיעוד החיפוש; זאת, הן בשל העיתוי שבו נערכ פרוטוקול החיפוש, הן בשל זהותו עורך. לטענת ב"כ המדינה, הדרישות שועלות מהכרעת הדין –

لتעד את החיפוש בעודו מתנהל, ועל-ידי שוטר אשר חזה בתפישת כל המוצגים בכל זירות החיפוש, כמו גם הדרישת להחטים מראש את בעל הנכס על פרוטוקול החיפוש – אין מוצדקות, מטילות נטל כבד על כוחות המשטרה, ואף עשויות לפגוע ביעילות פעילותם. נוכח האמור, לאור חתימת המערער על פרוטוקול החיפוש, ובהתחשב עם קביעות בית המשפט המחויז שלפיה "ישן אינדיקציות לכך שהנאשם לפחות היה מודע לנוכחות שני עדים", מבקשת ב"כ המדינה כי נקבע שהחיפוש האמור עשה באופן חוקי.

8. ב"כ הצדדים מזה ומזה היטיבו למקד את טענותיהם בעיקרו הטיעון, על סמכם הצענו את אשר הצענו, לגבי דחיתת הערעור על הכרעת הדיון, לגבי קבלתו במקצת במא שנוגע לגזר הדיון, ולגבי הערות אחדות, מחויבות, במישור העיקרי. הצעתנו נתקבלה. בהסתממה, אנו פוסקים אףוא כדלקמן:

(א) **ערעоро של המערער על הכרעת הדיון – נדחה.**

(ב) **הערעור על גזר הדיון מתקבל בחלוקת, במובן זה שעונש המאסר שהושת על המערער יעמוד על 34 חודשים מאסר בפועל. יתר רכיבי גזר הדיון – יוותרו על כנמו.**

(ג) **שלא כולה, במפורש או במשתמע, מהכרעת הדיון של בית המשפט המחויז, הרי שבעצם ערכתו של דוח חיפוש בכלל, והחתמת תופש המקום בפרט, לאחר סיום החיפוש, ולא בתחילתו או במהלךו, אין ממשום פגם בחוקיות החיפוש. מבחינת הלשון, מדובר סעיף 26(א)(3) לפקודת סדר הדיון הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח משולב], התשכ"ט-1969 על "פרוטוקול שייערך", לשון עתיד. עניינו של אותו פרוטוקול לא מתמצאה בבקשת תופש המקום לעורך את החיפוש שלא בפני עדים. הפרוטוקול נועד לתעד את החיפוש כולו – המשתתפים, אופן ערכתו, מהלכו, ממצאיו. שם שמרופא מנתה לא נדרש לכתחזק פרוטוקול תוך כדי הניתוח, משומם לעלייו להתרכז במלאתו-זו, אך גם לא נדרש מצוותי החיפוש המשטרתיים לכתחזק פרוטוקול תוך כדי החיפוש. עליהם להתרכז במלאתם זו, להתמודד לעיתים עם גילוי התנגדות, אלימות; עליהם להיות ערנים מחשש לשיבוש החיפוש ולהעלמת ראיות. החיפוש גם נעשה תמיד בתוך שטח שהותר בו לחפש, על-ידי מספר שוטרים, במקומות שונים באותו מיתחם. אין אפשרות לכתחזק פרוטוקול מלא באופן אפקטיבי תוך כדי חיפוש במצב דברים שכזה. זאת ועוד: אין פגם בכך ששוטר שעסוק בחיפוש בחלק מן השטח, יתעד לאחר מכן את החיפוש כולו בפרוטוקול. שלא כפי שנאמר בהכרעת הדיון, העובדה ששוטר ערך חיפוש במקומות של המערער שהגיע לבתו זמן קצר קודם לכן, ביחד עם שוטר נוסף, ולאחר מכן חברו לשאר השוטרים להמשך החיפוש בדירה פנימה, לא מונעת ממנה לעורך את פרוטוקול החיפוש כולו. "תchrom החיפוש" אינם מתמצאים במקום המדויק שבו נמצא הסמים בסופה של דבר, אלא מתייחס לשטח שבו נעשה החיפוש על-ידי הזרה ובעונת. עורך הפרוטוקול לא צריך להיות זה שראה בעינוי את הסם ברגע תפיסתו. בשגרת קיומו, נעשה החיפוש במספר מוקדים באותו תא שטח. עורך הפרוטוקול לא יכול להיות בשני מקומות בו-זמנית. אם לא נאמר כן, יהיה צורך בכמה פרוטוקולי חיפוש, במספר השוטרים המשתתפים בו. הפרוטוקול לא נדרש לתאר את פעולתו של שוטר זה או אחר, אלא את החיפוש בכללותו, את פעולות הוצאותיו, זהות השוטרים, מקום החיפוש, נוכחות עדים, שימוש בכוח, פירוט המוצגים שנתפסו וכו'. לא בצד חותמים על הפרוטוקול כל השוטרים שנטלו בו חלק, כעורך החיפוש. בנסיבות העניין דן, השוטר שכתב את הפרוטוקול נמנה על צוות החיפוש, לקח בו חלק פעיל, בין אם במחסן, במבנה, במכונית, או בדירה פנימה. גם אם לא ראה בעינוי את תפיסת הסמים, רשאי היה לכתוב את הפרוטוקול. לא נפל אףוא פגם של אי-חוקיות במימוש צו החיפוש.**

ניתן היום, א' בשבט התשע"ח (17.1.2018).

שפט

שפט

שפט
